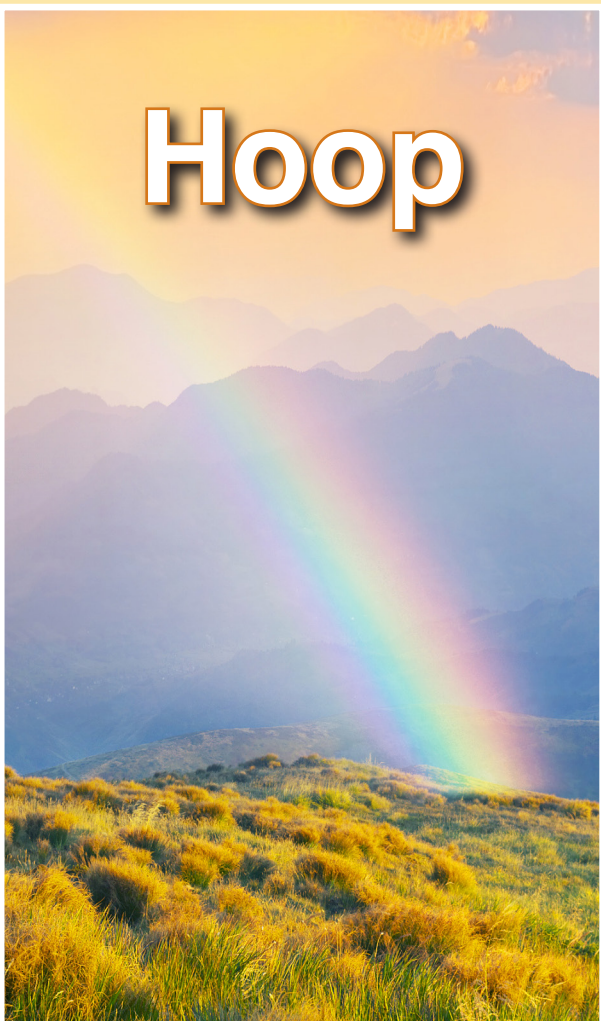

Hoop

Hoop

"Martha zei tegen Jezus: Heer, was u maar hier geweest, dan was mijn broer niet gestorven." Dit zijn de woorden van Martha tegen Jezus naar aanleiding van de dood van haar broer Lazarus. Ze drukken het hartverscheurende gevoel van spijt uit dat miljoenen mensen ervaren wanneer hun dierbaren door de dood van hen worden weggenomen. Er gaan zoveel gedachten door de geest op zo'n moment - als we dit hadden gedaan, of dat; of als we een andere dokter hadden laten komen. Als de dood het gevolg is van een ongeluk tijdens het reizen, kunnen we zeggen dat als onze geliefde niet op reis was gegaan, dit niet gebeurd zou zijn. In Martha's geval dacht ze dat het de afwezigheid van Jezus was die tot de dood van haar broer had geleid, dus was ze geneigd om hem de schuld te geven.

Velen hebben dit standpunt van Martha gedeeld in die zin dat ze het gevoel hadden dat de Heer op de een of andere manier verantwoordelijk was voor de dood van hun geliefde, of dat Hij de tragedie had kunnen voorkomen. Dus vragen ze zich af: "Waarom? Ze stellen zich voor dat ze op de een of andere manier iets gedaan moeten hebben dat God onwelgevallig was, of misschien was degene die stierf wel speciaal gestraft voor verkeerde daden. En dan denken ze misschien met een huivering: Als dat laatste waar is, wat is dan nu de toestand van de dode? Lijdt hij onder iets dat erger is dan de dood?

Naast de gedachten die zovelen bezighouden wanneer de dood ons thuis bezoekt, is er de meestal onbeantwoorde vraag wat er achter het graf ligt. Zullen we onze dierbaren ooit weer zien? Zijn ze nu gelukkig en zullen we op een dag samen met hen gelukkig zijn? Ons hart verlangt naar duidelijke antwoorden op al deze schrijnende vragen die voortkomen uit ons verdriet. En deze vragen kunnen beantwoord worden, want de

antwoorden zijn te vinden in het Woord van God.

Waarom sterven mensen eigenlijk? Velen zouden geneigd zijn te antwoorden dat het natuurlijk is dat mensen oud worden en sterven; maar het zwakke punt van dat antwoord is dat miljoenen mensen sterven voordat ze oud worden. De zwarte maaier De dood respecteert personen niet, want hij slaat jong en oud neer, ook de heilige en de zondaar. Of het nu een zuigeling is of een bejaarde ouder die overlijdt, de schok is even groot. We zijn nooit voorbereid op de dood en zelfs na duizenden jaren ervaring met dit monster is het menselijk ras niet gewend geraakt aan zijn bezoeken - ze komen altijd als een onwelkome verrassing. Eigenlijk bestaat er dus niet zoiets als een "natuurlijke dood", want de dood is altijd onnatuurlijk en ongewenst.

De Bijbel legt uit dat mensen sterven door de zonde - niet de individuele zonde van iedereen die door de dood wordt getroffen, maar de erfzonde, de zonde van onze eerste

ouders. Door hen, legt de apostel uit, "is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood". (Romeinen 5:12). Door erfelijkheid zijn we allemaal leden van een stervend ras. Het is goed om dit te onthouden wanneer de dood bij ons thuis komt, want het helpt ons om te beseffen dat deze tragische ervaring niet te wijten is aan ons gebrek aan belangstelling of zorg, en dat het geen speciale straf is, noch voor degene die gestorven is, noch voor de familieleden die achterblijven. Onze geliefden sterven omdat de Bijbel zegt: "zoals in Adam sterven allen." En bovendien kunnen we troost putten uit de prachtige belofte van Gods Woord dat zoals allen in Adam sterven, "zo zullen in Christus allen levend gemaakt worden." 1 Korintiërs 15:22

VREDIG SLAPEND

Als we teruggaan naar de tijd van Jezus en naar die geliefde familie in Bethanië - Maria, Martha en Lazarus - dan kunnen we daar een aantal zeer verhelderende en bemoedigende gedachten uit halen. Het lijkt erop dat Jezus een speciale vriend van deze familie was, en

toen Lazarus ziek werd, vonden ze het vanzelfsprekend dat Jezus hen te hulp zou komen zodra hij ervan hoorde. Jezus' werk bracht hem op dat moment op enige afstand van Bethanië, maar de twee zussen stuurden hem een boodschap met de woorden: "Heer, degene die u liefhebt is ziek." Johannes 11:3

Jezus ontving deze boodschap, maar deed er twee dagen lang niets mee. Uiteindelijk zei hij tegen zijn discipelen: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar ik ga erheen om hem wakker te maken." (Johannes 11:11). Deze mededeling kwam als een verrassing voor zijn discipelen. Ook zij hadden gehoord dat Lazarus ernstig ziek was. Waarschijnlijk had Jezus hen verteld over het bericht dat hij had ontvangen. Maar als hij nu sliep, konden ze niet begrijpen waarom de Meester hem zou willen wekken. Misschien dachten ze dat dit een verkeerd oordeel was van zijn kant, dus zeiden ze tegen hem: "Heer, als hij slaapt, zal hij beter worden." Met andere woorden, ze dachten dat het een grote vergissing zou zijn om een zieke man wakker te maken die rustig

in slaap was - dat het veel beter voor hem zou zijn om te blijven slapen.

Maar ze begrepen niet wat Jezus bedoelde. "Maar Jezus sprak over zijn dood," vertelt het verslag ons. (Johannes 11:13). Toen hij zag dat zijn discipelen zijn verwijzing naar de slaap van Lazarus verkeerd begrepen, zei hij ronduit tegen hen: "Lazarus is dood." (Johannes 11:14). Hier hebben we uit de mond van de Meester zelf een zeer interessante en tegelijkertijd troostende kijk op de dood. Het is als een slaap, wat betekent dat degenen die dood zijn in rust zijn, wachtend, hoewel onwetend, tot de tijd van de Heer komt om hen te wekken uit de slaap - de slaap van de dood. De slaap blijkt dus een van de bijbelse illustraties te zijn om ons te helpen de betekenis van de dood te begrijpen.

Er zijn twee belangrijke kenmerken van slaap. De eerste is dat mensen die slapen bewusteloos zijn. Ze zijn zich niet bewust van wat er in de wereld om hen heen gebeurt. Ze zijn noch bedroefd noch gelukkig. Ze hebben geen zorgen en ervaren geen vreugde. Ze

hebben geen honger of dorst. Over deze toestand zegt de Schrift: "Want de levenden weten dat ze zullen sterven, maar de doden weten niets." Prediker 9:5

Er is nog een ander kenmerk van slaap dat ook heel belangrijk is als we het beschouwen als een illustratie van de dood. Het is de verwachting van een ontwaken. De moeder stopt haar lieve kind in de wieg voor de nacht, zingt een kalmerend slaapliedje voor het kind totdat de ogen zich in slaap sluiten en de kleine hersenen het land van de vergetelheid binnentreden. Het kind is nu bewusteloos en de moeder loopt rustig op haar tenen de kamer uit, gelukkig in haar liefde voor haar lieveling en verheugd in haar verwachting dat ze de volgende ochtend het heerlijke geklets van haar kind zal horen. Er zijn geen tranen, geen pijnlijke harten, geen eenzaamheid; want het kind slaapt alleen maar, en in de ochtend zal het wakker zijn met zijn helderheid weer doordringend in het huis.

Over een jong meisje dat gestorven was, zei Jezus: "Het meisje is niet dood, maar slaapt."

(Matteüs 9:24). Ook hier, net als in het geval van Lazarus, verwees Jezus naar de dood als zijnde slechts een slaap - een slaap, want vanuit het gezichtspunt van God's voorziening van leven door Christus, zal er een ontwaken zijn in de morgen van de nieuwe dag op aarde, de dag van Christus' heerschappij die spoedig zal aanbreken. Jezus zei tegen zijn discipelen: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar ik ga erheen om hem wakker te maken." (Johannes 11:11). Jezus was van plan om Lazarus uit de slaap van de dood te wekken, en hij voerde zijn voornemen later uit, tot grote vreugde van Lazarus' zussen en van allen die van hem hielden.

OM OPNIEUW TE LEVEN

Nadat hij zijn intenties aan zijn discipelen had bekendgemaakt, reisde Jezus naar Bethanië, naar het huis van zijn vrienden Martha en Maria. Martha kwam hem tegemoet toen hij hun huis naderde en berispte hem zachtjes omdat hij niet was gekomen terwijl haar broer nog leefde. Toen deed Jezus een opmerkelijke uitspraak tegen haar - woorden

die sindsdien door de eeuwen heen weerklinken en troost bieden aan duizenden rouwenden die de wonderbaarlijke eenvoud ervan hebben begrepen en geloven dat ze op een dag werkelijkheid zullen worden. Hij zei: "Je broer zal opstaan." Johannes 11:23

Hier is de grote hoop van de Bijbel voor allen die gestorven zijn - zij zullen weer leven. Maar we moeten dat woord "weer" niet over het hoofd zien. Jezus zei niet tegen Martha: "Huil niet, want je broer is niet echt dood. Hij was dood! Jezus had duidelijk tegen zijn discipelen gezegd: "Lazarus is dood," en we kunnen er zeker van zijn dat hij deze waarheid niet zou tegenspreken in zijn gesprek met Martha; dus zijn boodschap van troost aan haar was dat haar broer weer zou leven, dat hij die dood was weer tot leven zou worden gewekt.

Eeuwen daarvoor vroeg de profeet Job: "Als iemand sterft, zal hij dan weer leven?" (Job 14:14). Het is belangrijk om te letten op de correcte manier waarop Job deze vraag stelt. Hij vraagt niet: "Als iemand sterft, is hij dan echt dood?" of: "Is er iets aan de mens dat blijft

leven nadat het lichaam is gestorven?" Job wist dat de dood een realiteit was, een akelig tragische realiteit. Hij wist dat de dood een straf op de zonde was, en omdat de hele wereld van de mensheid zondaars waren, gingen ze allemaal dood. Wat Job wilde weten was of de doden weer tot leven zouden komen - zou hij "weer" leven? Jezus beantwoordde deze vraag voor Job, voor Martha en voor iedereen die bereid is om de eenvoudige waarheid van zijn woorden te accepteren: "Je broer zal herrijzen."

Dat de doden in de toekomst weer tot leven zouden worden gewekt was geen nieuw idee voor Martha, want zij geloofde in de beloften van het Oude Testament die deze gezegende hoop bevatten. De profeet Job vond het antwoord op zijn vraag: "Als een mens sterft, zal hij dan weer leven?" en verwoordde het met betrekking tot zijn eigen hoop door te zeggen: "Al de dagen van mijn zware dienst zal ik (in de dood) wachten tot mijn vernieuwing komt. U zult roepen en Ik zal u antwoorden; u zult verlangen naar het schepsel dat uw handen gemaakt hebben." Job 14:14,15

"DE LAATSTE DAG

In een profetie over de hoop op de uiteindelijke bestemming van de kinderen die ten tijde van de geboorte van Jezus door het edict van Herodes werden gedood, zegt de Heer tegen de huilende moeders, die in de profetie Rachel worden genoemd: "Weerhoud je stem van huilen en je ogen van tranen, want je werk zal beloond worden," ... "Ze zullen terugkeren uit het land van de vijand. Er is dus hoop voor je nakomelingen" verklaart de HEER. Jeremia 31:16,17

Martha was waarschijnlijk op de hoogte van deze prachtige beloften die gelovigen verzekerden van een komende tijd waarin de doden, jong en oud, weer tot leven zouden worden gewekt. Bovendien was Jezus een regelmatige bezoeker van hun huis geweest en ze had ongetwijfeld de wonderbaarlijke woorden van het leven gehoord toen ze van zijn geïnspireerde lippen kwamen. Dus toen Jezus tegen haar zei: "Uw broer zal opstaan", antwoordde ze: "Ik weet dat hij zal opstaan in de opstanding op de laatste dag." (Johannes

11:24). Ja, ze wist dat alle doden zouden "opstaan", dat ze zouden ontwaken uit de slaap van de dood (), omdat ze wist dat dit het plan van God was voor alle mensen.

Wat bedoelde Martha met de "laatste dag"? Het plan van God voor de redding en het herstel van het menselijk ras van zonde en dood is verdeeld in tijdsperioden die in de Bijbel "dagen" worden genoemd. Tijdens de laatste van deze tijdsperioden, deze dagen, zal het goddelijke herstelplan zijn voltooiing bereiken. De "laatste dag" in Gods plan is duizend jaar lang - de duizend jaar van de heerschappij van Christus.

Het feit dat er over deze periode wordt gesproken als over een "dag" is heel veelzeggend, want het staat in contrast met de zesduizend jaar van menselijke ervaring die eraan voorafgingen en waarnaar in de Schrift wordt verwezen als een tijd van duisternis, een nacht van verdriet en sterven. Over deze donkere nacht van zonde en lijden, en de morgen van vreugde die volgt, schreef de psalmist: "Want zijn toorn duurt maar een

ogenblik, maar zijn gunst duurt een leven lang! Het wenen duurt misschien de hele nacht, maar de vreugde komt met de morgen." Psalm 30:5

Hoewel David het heeft over de "woede" van God, moeten we niet denken dat Hij wraakzuchtig is, of dat Hij genoegens schept in het lijden van zijn schepselen. Zijn woede zal ook niet tot uitdrukking komen in de eeuwige kwelling van de goddelozen in een vurige hel, noch in het "vagevuur" voor een beperkte periode. Het Nieuwe Testament vertelt ons over de "toorn" van God en legt uit dat deze zelfs nu nog vanuit de hemel wordt geopenbaard tegen alle ongerechtigheid. (Romeinen 1:18). Gods toorn wordt geopenbaard in het doodvonnis dat over het hele menselijke ras wordt uitgesproken - "Zoals in Adam sterven allen." 1 Korintiërs 15:22

In Gods gunst is leven, verklaart de psalmist. (Psalm 30:5). Hier wordt Gods gunst afgezet tegen zijn woede. Toen onze eerste ouders Gods wet overtraden, trok hij zijn gunst van

hen in. Zonder zijn gunst konden ze niet blijven leven, dus automatisch werd de zin "Je keert terug naar de grond, waaruit je bent genomen; want stof ben je en tot stof zul je terugkeren" van kracht - ze begonnen te sterven. Genesis 3:19

Sindsdien is het menselijk ras blijven sterven. Toen God de zonneschijn van zijn gunst terugtrok, vestigde zich een "duisternis" over het menselijk ras - een duisternis die zo dicht is dat ze gevoeld wordt in alle pijnen en pijn die bij het stervensproces horen. Deze "nacht" van de ervaring van de wereld met zonde en het resultaat daarvan is er inderdaad een van huilen geweest. Maar het zal niet eeuwig duren! Het is een lange en sombere nacht geweest, maar de morgen komt eraan, en met het aanbreken van de morgen zal ook de beloofde vreugde komen - een vreugde die grenzeloos zal zijn wanneer de dood ophoudt zijn slachtoffers te treffen en zij die gestorven zijn door goddelijke kracht weer levend worden gemaakt. Dus toen Jezus tegen Martha zei: "Uw broer zal herrijzen", stelde haar geest zich als vanzelf dit prachtige beeld voor van de

vreugde die de hele mensheid ten deel zal vallen op die nieuwe dag waarop de zegeningen van het leven over iedereen zullen worden uitgestort, vandaar haar antwoord: "Ik weet dat hij op de jongste dag in de opstanding zal herrijzen." Jezus ontkende het waarheidsgehalte van wat Martha zei niet. Sterker nog, het was ongetwijfeld vanwege zijn eigen bediening in dat huis in Bethanië dat deze hoop op een algemeen ontwaken van allen die slapen in de dood zo helder was in Martha's hart. Integendeel, Jezus bevestigde haar geloof door te zeggen: "Ik ben de opstanding en het leven. Iedereen die in mij gelooft, zal leven, ook na zijn dood. Iedereen die in mij leeft en in mij gelooft, zal nooit sterven." Johannes 11:25,26

"Ik ben de opstanding en het leven," zei de Meester, waarmee hij bedoelde dat in die toekomstige dag waarop de doden levend gemaakt zouden worden en Eden weer zou bloeien, met haar grenzen de hele aarde omvattend, hij het kanaal van goddelijke kracht zou zijn waardoor dit bereikt zou worden. Jezus is de grote Lichtgever van de wereld -

het licht van het leven. (Johannes 1:9; 8:12; 9:5). Zijn koninkrijksregering zal de "dag" van gezondheid en leven brengen. Hij zal zijn wat de profeet beschrijft als de "Zon der gerechtigheid", die zal opgaan met "genezing in zijn vleugels". Maleachi 4:2

DE CHRISTUS

"Geloof je dit?" vroeg Jezus aan Martha. Geloof je dat ik degene ben die je broer weer tot leven zal wekken op die dag dat Gods liefdevolle doel voor de mensheid voltooid zal zijn? En Martha antwoordde: "Ja, Heer," zei ze tegen Hem. "Ik heb altijd geloofd dat u de Messias bent, de Zoon van God, degene die van God in de wereld is gekomen." (Johannes 11:26,27). Vanaf het moment dat de mens in zonde en dood viel, had God beloofd om een Bevrijder te sturen.

Aan Abraham werd beloofd dat zijn "zaad" "alle geslachten op aarde zou zegenen". (Genesis 12:1-3; 22:18). De apostel Paulus legt uit dat Jezus dat "zaad" van de belofte is. (Galaten 3:16). Martha wist dit ook, en omdat de

beloofde Christus alle geslachten op aarde zou zegenen, wist ze dat hij ook de "opstanding en het leven" moest zijn.

Zelfs in Martha's tijd was er al meer dan vierduizend jaar sprake van sterven. Haar eigen broer was gestorven, dus ze wist dat als Gods beloften om de hele mensheid door Christus te zegenen vervuld moesten worden, degenen die in de dood sliepen gewekt moesten worden; en ze geloofde dat Jezus degene was die dat zou doen - "In de opstanding ten laatste dage."

"Iedereen die in mij gelooft, zal leven, ook nadat hij gestorven is," zei Jezus. (Johannes 11:25). Dit is een duidelijke belofte aan alle gelovigen van een ontwaken uit de slaap van de dood. Het was vooral bedoeld om Martha te verzekeren dat de dood van Lazarus niet te wijten was aan zijn gebrek aan geloof of trouw aan Jezus. Lazarus geloofde in Jezus en toch stierf hij. Dit geldt voor alle gelovigen vanaf die tijd tot nu. Jezus verzekerde Martha en ons dat de dood niet het einde is: "Hoewel hij stierf,"

"zal hij leven," dat wil zeggen, hij zal weer tot leven komen.

Dan trekt Jezus het gordijn van onzekerheid opzij en geeft Hij nog een glimp van die "laatste dag", zodat we de grenzeloze liefde van God in Zijn levensvoorziening voor de hele mensheid nog meer kunnen waarderen. Hij zei: "Wie leeft door in mij te geloven, zal nooit sterven." Deze uitspraak geldt niet voor de huidige tijd, omdat iedereen nu sterft. Het toekomstige leven van alle mensen hangt af van hun ontwaken uit de slaap van de dood. Maar het zal anders zijn in die nieuwe dag - die dag waarop de "Zon der gerechtigheid" de duisternis van de lange nacht van zonde en dood verdrijft en licht en leven brengt aan de hele mensheid. Degenen die dan leven en die in Christus geloven, zullen nooit sterven - zij zullen feitelijk voor altijd als mensen blijven leven.

DE RECHTVAARDIGEN EN DE ONRECHTVAARDIGEN

Wie zal er leven in die "laatste dag", die duizendjarige dag waarop zegeningen van eeuwig leven verzekerd zullen zijn aan allen die dan geloven? De hele mensheid zal dan leven, want het plan van God is om iedereen uit de slaap van de dood te wekken. Paulus zegt dat "er een opstanding zal zijn van zowel de rechtvaardigen als de goddelozen." (Handelingen 24:15). En Jezus verklaarde: "Wees niet verbaasd, want er komt een tijd dat allen die in hun graven zijn, zijn stem zullen horen en eruit zullen komen." (Johannes 5:28-29). De troostende gedachte van de rest van deze Schriftpassage is vernietigd door een verkeerde vertaling. Correct vertaald staat er: "zij die het goede gedaan hebben, zullen opstaan om te leven, en zij die het kwade gedaan hebben, zullen opstaan om veroordeeld te worden." Johannes 5:29

"Zij die gedaan hebben wat goed is," zegt de Meester, zullen voortkomen naar de "opstanding van het leven." Dit is een

verwijzing naar de beloning van de toegewijde gelovigen die hun waardigheid van "heerlijkheid en eer en onsterfelijkheid" hebben bewezen. (Romeinen 2:7). Zij zullen leven en heersen met Christus, als een deel van het "zaad" van Abraham waardoor alle geslachten van de aarde gezegend zullen worden. (Galaten 3:27-29). Deze zullen zijn zoals Jezus en zullen delen in zijn hemelse heerlijkheid. (1 Johannes 3:2). Zij zullen een "kroon des levens" krijgen, zelfs de "goddelijke natuur". (Openbaring 2:10; 2 Petrus 1:4). Maar zij die in de opstanding tevoorschijn komen om met Christus te leven en te regeren zullen een zeer klein aantal zijn in vergelijking met de miljoenen die gestorven zijn. Jezus verwijst naar hen als een "kleine kudde" aan wie het de Vader behaagd heeft het koninkrijk te geven. (Lucas 12:32). De overgrote meerderheid van de doden behoort tot die klasse die vanuit goddelijk standpunt geen goed heeft gedaan. Zij sterven als leden van een zondig, stervend ras. Volgens menselijke maatstaven zijn de meesten van hen moreel rechtschapen mensen geweest - goede burgers en goede burens - maar ze zijn geen voetstappen volgers

van de Meester geweest; vandaar dat het bloed van Christus hun geen rechtschapen status voor God heeft gegeven.

Maar God houdt ook van hen en hij stuurde zijn Zoon om voor hen te sterven, zodat zij de kans krijgen om voor eeuwig te leven. Eeuwig leven door Jezus is alleen te verkrijgen op basis van geloof, en de overgrote meerderheid van mensheid heeft nooit een echte kans gehad om te geloven. Miljoenen mensen hebben nog nooit van Jezus gehoord en onder hen die wel van hem gehoord hebben zijn er maar weinigen die het werkelijke doel van zijn komst naar de wereld duidelijk hebben begrepen. Er zijn zoveel tegenstrijdige theorieën over Christus en het christendom dat de meeste eerlijke mensen in de war zijn en het christendom daarom nooit serieus hebben genomen. Ze zijn niet opzettelijk slecht geweest, maar ze hebben niet "goed" gedaan in de zin van voetstapvolgelingen van Jezus worden.

Deze miljoenen moeten ook ontwaakt worden uit de slaap van de dood. Paulus

spreekt over dit ontwaken als "gered worden" en het is Gods wil, legt hij uit, dat zij "gered worden en tot kennis van de waarheid komen". (1 Timoteüs 2:4-6). De grote waarheid die dan aan iedereen bekend zal worden gemaakt - duidelijk en onmiskenbaar - is dat Jezus "zichzelf als losprijs voor allen heeft gegeven", dat wil zeggen, dat hij stierf voor "de zonden van de hele wereld" en dat degenen die deze voorziening accepteren, mogen leven. 1 Johannes 2:2

Dit bedoelde Jezus toen Hij tegen Martha zei: "Wie leeft", dat wil zeggen, wie uit de slaap van de dood is ontwaakt "in de opstanding ten jongsten dage" "en in Mij gelooft, zal nimmermeer sterven". (Johannes 11:26). Dat zal de beproevingsperiode voor de wereld zijn, de tijd waarin zij voor de grote beslissing komen te staan die leven of dood voor de eeuwigheid zal betekenen. (Handelingen 17:31). Toen Jezus beloofde dat zij uit de dood zouden voortkomen, zei hij dat zij zouden voortkomen in wat hij beschreef met het Griekse woord "*krisis*", dat wil zeggen een beproevingstijd, waarin zij, als zij zich tot God,

tot Jezus en tot gerechtigheid wenden, niet opnieuw zullen hoeven te sterven, maar door te geloven "voor eeuwig zullen leven". Johannes 6:51

"GELOOFT GIJ DIT?"

Toen Jezus deze prachtige hoop op een toekomstig leven aan Martha uitlegde, vroeg hij haar: "Geloof je dat, ?" Dit is een vraag die ons hart vandaag de dag bezighoudt. Als we een oprecht geloof kunnen hebben in de beloften van God, dan zal er veel bitterheid en verdriet uit onze harten verdwijnen wanneer onze geliefden van ons worden weggenomen door de dood. Als we kunnen geloven, zullen we weten dat ze niet voor altijd weg zijn, dat er een glorieuze thuiskomst van de doden komt, een ontwaken uit de slaap van de dood. Jezus zei tegen zijn discipelen over Lazarus: "Ik ga erheen om hem wakker te maken," en Jezus komt opnieuw bij zijn tweede komst om iedereen voor wie hij stierf uit de slaap van de dood te wekken. Het was zijn offer dat de dood veranderde van een eeuwige vergetelheid in een rustige slaap waaruit gewekt zal worden.

HOE LETTERLIJK ZAL HET ZIJN?

Er is zoveel onbegrip geweest over de hoop van de opstanding dat velen het moeilijk vinden om de realiteit te begrijpen van wat het voor de mensen zal betekenen. Maar er mag geen vaagheid over bestaan, want Jezus gaf illustraties van de zeer letterlijke manier waarop de beloften van God vervuld zullen worden. We hebben één van deze illustraties in het geval van Lazarus. Nadat de Meester aan Martha de grote waarheid van de algemene opstanding had uitgelegd en duidelijk had gemaakt dat in de "laatste dag" zij die ontwaakten en in Hem geloofden nooit zouden sterven, ging Hij naar het graf van haar broer en riep hem door het gebruik van goddelijke kracht uit de dood op.

Jezus sprak tot Lazarus en zei: "Lazarus, kom naar buiten!", en het verslag vertelt ons dat "de dode naar buiten kwam." (Johannes 11:43,44). Jezus gaf toen instructies om de grafklaren van hem af te trekken, zodat hij weer vrij zou zijn om zich met zijn familie en vrienden te mengen. Hij was weer bij hen, dezelfde

Lazarus als voordat hij stierf. Hij was geen spook of geest. Hij hoefde geen tafels om te gooien of met spiegels te rammelen om zijn vrienden te laten weten dat hij in hun midden was, want hij was naar hen teruggekeerd, persoonlijk en lichamelijk. Zoals Lazarus dood was geweest, zo was hij nu levend, en zijn zussen en vrienden verheugden zich. Hierin hebben we een praktische en begrijpelijke illustratie van wat het voor het menselijk ras zal betekenen wanneer allen die in hun graven zijn de stem van Jezus zullen horen die hen uit de slaap van de dood wekt. Vermenigvuldig in gedachten miljarden keren de scène van vreugde in Bethanië toen Lazarus de stem van goddelijke autoriteit hoorde die hem uit de dood wekte, en dan zul je tot op zekere hoogte begrijpen wat God bedoelt met zijn beloften om alle families op aarde te zegenen. Het was dit uiteindelijke doel van de komst van Jezus in de wereld dat de boodschap van de engelen in de nacht van zijn geboorte rechtvaardigde, de boodschap die zij beschreven als "goed nieuws dat grote vreugde zal brengen aan alle mensen". Vandaag is in de stad van David een

Redder voor jullie geboren; hij is de Messias, de Heer." Lucas 2:10,11

Heb je verdriet omdat iemand die je dierbaar is door de dood is weggenomen? Het is een moeilijke ervaring, want er blijft een vreselijke leegte achter in het leven van degenen die achterblijven. Maar heb moed; de scheiding is niet voor altijd. In de blijde morgen van Gods plan - een morgen die nu nabij is - in die glorieuze tijd van herenigingen, zul je je dierbare terugzien. Blijf ondertussen vertrouwen hebben in de beloften van God en in zijn vermogen om die beloften waar te maken. En als je kunt, verlies jezelf dan in de grote vreugde van door anderen te vertellen over de hoop die je hart bezielt en die je in staat stelt om door de duisternis van de nacht te gaan terwijl je wacht op de vreugde die, daar kun je zeker van zijn, in de morgen zal komen.